

עודכן ב- 11/03/2007 03:20

חגיגה מודרנית

**ערב מיצירות סטיב רייך, בהשתתפותו ועם הרביעייה הישראלית העכשווית;
מנצח: נעם צור; מוזיאון תל אביב**

מאת נעם בן זאב

מי שהיה מציע ערב מוסיקלי מודרני כזה למפיק קונצרטים רגיל, היה נתקל בנחרת בוז. אמנם מדובר בסטיב רייך, מלחין נערץ בעולם היצירה בת-זמננו, אבל מכאן ועד להקדיש לו ערב שלם הדרך ארוכה - במיוחד לקופה שלכל הדעות אמורה להישאר ריקה. מעניין מה היה מפיק כזה אומר לנוכח הקהל העצום אתמול. הנוכחים היקנו לערב הזה אווירה צבעונית ומעוררת שמחה.

היתה גם המוסיקה, ובראשה "וריאציות יו-אר", היצירה החדשה, רחבת היריעה ורבת המשתתפים, שהציג כאן רייך לראשונה. מי ששמע לפניו את הדואט הקצר לשני כינורות ואנסמבל הרגיש ודאי מבוכה קלה נוכח "יו אר", ורצון לשמוע אותה לפחות עוד פעם-פעמיים. זאת כדי להיות משוכנע אם מדובר בניסיון מעניין אבל לא כל כך עמוק ומשכנע של רייך, או בעוד יצירה שלו שצריך להכירה לעומקה כדי לחוות אותה במלואה.

הקונצרט התחיל בנימה קלילה, עם "מוסיקה למחיאיות כפיים" בהשתתפות רייך עצמו - מין חתימת יד רגעית על הערב כולו, כמו הופעותיו הלאקוניות של הבימאי אלפרד היצ'קוק בסרטיו. מבוכה קלה עלתה ביצירה "מקלדות מנוגדות" של אבנר חנני, שנכתבה בסגנון רייך בחיקוי כמעט זהה, וגם ב"רכבות אחרות" בגלל סאונד גרוע שהבליע את טקסט היצירה. בלעדיו היא נותרה כמעט ללא משמעות. אבל הנגינה המצוינת של עשרות המשתתפים, ההפקה החלקה, הניצוח הנהדר של נעם צור והחגיגות הרבה הביאו לערב מהמשובחים שהיו כאן.

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון